

ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΧΑΜΕΝΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟ ΒΑΜΠΙΡ
ΤΟΥ ΣΑΣΕΞ

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Έως το φθινόπωρο του 1901, το ιατρείο μου τα πήγαινε πια πολύ καλά και με κρατούσε διαρκώς απασχολημένο. Αυτό επηρέασε, δυστυχώς, τις φιλίες μου και συχνά ένιωθα αποκομμένος από τον κόσμο.

Είχα πολύ καιρό να δω τον φίλο μου τον Σέρλοκ Χολμς, γι' αυτό αποφάσισα να τον επισκεφτώ ένα απόγευμα του Νοεμβρίου. Χτύπησα το κουδούνι στο 221B της οδού Μπέικερ, όπου με υποδέχτηκε η κυρία Χάτσον με ένα χαμόγελο που άστραφτε από

χαρά. Ίσως να της είχα λείψει. Αμφέβαλλα αν ο Χολμς θα της ήταν ιδιαίτερα καλή συντροφιά, ειδικά όσο ήταν απασχολημένος με τις υποθέσεις του.

Καθώς ανέβαινα τις σκάλες προς το παλιό μας καθιστικό, αναρωτήθηκα αν τα πράγματα θα είχαν αλλάξει από την τελευταία φορά που τον είχα δει. Αντίθετα, διαπίστωσα με ανακούφιση ότι αμέσως ο

καθένας μας ακολούθησε τη συνηθισμένη του ρουτίνα. Δεν είχαν περάσει παρά μόνο μερικά λεπτά πριν βρεθώ να διαβάζω την εφημερίδα μου μπροστά στη δυνατή φωτιά, πίνοντας τον καφέ που η κυρία Χάτσον είχε την καλοσύνη να μας φέρει επάνω.

Στο μεταξύ, ο Χολμς διάβαζε με ιδιαίτερη προσοχή ένα σημείωμα που είχε φτάσει με το τελευταίο ταχυδρομείο. Ύστερα, βγάζοντας ένα ξερό χαχανητό, που ήταν ό,τι κοντινότερο μπορούσε να κάνει σε γέλιο, το πέταξε σ' εμένα.

— Ως μείξη του μοντέρνου και του μεσαιωνικού, αυτό εδώ είναι σίγουρα στο όριο. Τι γνώμη έχεις εσύ, Γουάτσον;

Άφησα την εφημερίδα μου στην άκρη, πήρα το χαρτί και ξεκίνησα να το διαβάζω.

ΟΛΝΤ ΤΤΙΟΥΡΙ 46

19 Νοεμβρίου

Θέμα: Βαμψιέρ

Κύριε - Ο πατέρας μας, ο κύριος Ρόμμερτ Φέργκιονσον, της εταιρείας Φέργκιονσον και Μιούρκεντ, έμβροιοι τσαγιού, Μίνσινγκ Λέιν, Λονδίνο, μας ανέθεσε μια έρευνα σχετικά με τα βαμψιέρ. Καθώς το δικό μας γραφείο ειδικεύεται αποκλειστικά στην αξιολόγηση μηχανημάτων, δεν μπορούμε να δώσουμε συμβουλές για το συγκεκριμένο ζήτημα. Προτείνουμε λοιπόν στον κύριο Φέργκιονσον να απευθυνθεί σ' εσάς. Δεν έχουμε ξεχάσει την ευτυχή σας παρέμβαση στην υπόθεση Ματίλντα Μωρριγκς.

Μετά τιμής,

Μόρισον, Μόρισον και Ντοντ

Διάβασα την τελευταία αράδα με προσοχή. Συνοφρυώθηκα, προσπαθώντας να θυμηθώ αν ο Χολμς μού είχε αναφέρει ποτέ αυτή την πελάτισσα, αλλά δεν τα κατάφερα. Όταν σήκωσα το βλέμμα μου, είδα μια έκφραση ευθυμίας στο πρόσωπο του Χολμς, πριν αυτή μετατραπεί στο γνωστό αφηρημένο ύφος που έπαιρνε ο ντετέκτιβ όταν προσπαθούσε να ανασύρει κάτι από τη μνήμη του.

— Το «Ματίλντα Μπριγκς» δεν ήταν το όνομα κάποιας νεαρής γυναίκας, Γουάτσον, είπε ο Χολμς. Ήταν ένα πλοίο που έχει συνδεθεί με τον γιγάντιο αρουραίο της Σουμάτρα, μια ιστορία για την οποία ο κόσμος δεν είναι έτοιμος ακόμη.

Σήκωσα το ένα φρύδι, περιμένοντας κάποια εξήγηση, αλλά δεν έλαβα καμία. Αντί-

θετα, έκανα μια νοερή σημείωση να ζητήσω περισσότερες λεπτομέρειες γι' αυτό το γιγάντιο τρωκτικό μια άλλη φορά και κράτησα το στόμα μου κλειστό. Ο Χολμς σιχαινόταν να τον αποσυντονίζουν.

— Τι γνωρίζουμε όμως για τα βαμπίρ; συνέχισε ο Χολμς. Και πόσο σχετικό είναι αυτό με τη δική μας ειδίκευση; Είναι βέβαια αλήθεια πως το οτιδήποτε είναι καλύτερο από το να μην κάνεις τίποτα, μου φαίνεται όμως ότι έχουμε σκοντάψει πάνω σε ένα από τα παραμύθια του Γκριμ. Τέντωσε το χέρι σου, Γουάτσον, και δες τι υπάρχει στο βιβλίο κάτω από το γράμμα Β*.

* Το αγγλικό γράμμα V μεταφράζεται Β στα ελληνικά. Τα παραδείγματα που ακολουθούν έχουν στο αγγλικό κείμενο ως αρχικό γράμμα το V, ενώ μπορεί να μην έχουν αρχικό γράμμα το Β στη μεταφρασμένη λέξη. (Σ.τ.Μ.)

Έγχειρα πίσω, κατέβασα το μεγάλο ευρετήριο του Χολμς και του το έδωσα. Εκείνος το ισορρόπησε πάνω στα γόνατά του και τα μάτια του κινήθηκαν αργά και στοργικά πάνω στο αρχείο παλαιών υποθέσεων, ανακατεμένων με πληροφορίες που συγκέντρωνε όλη του τη ζωή.

— «Ταξίδι του *Γκλόρια Σκοτ*»* διάβασε. Αυτή ήταν μια σκοτεινή υπόθεση. Θυμάμαι ότι την είχες εξιστορήσει στα γραπτά σου, Γουάτσον, αν και δεν ήμουν σε θέση να σε συγχαρώ για το αποτέλεσμα.

Με κοίταξε για μια στιγμή με μια λάμψη στα μάτια. Όντας ένας άνθρωπος που δούλευε μόνο με ψυχρά γεγονότα, αντιπα-

* Voyage of the *Gloria Scott*. (Σ.τ.Μ.)

θούσε τον τρόπο με τον οποίο κατέγραφα τις υποθέσεις μας και συχνά με πείραζε γι' αυτό. Ήμουν αποφασισμένος να μην αντιδράσω, αντιθέτως κράτησα το πρόσωπό μου ανέκφραστο και περίμενα υπομονε-

τικά να στρέψει ξανά την προσοχή του στο βιβλίο που κρατούσε στα γόνατά του.

Ο Χολμς προφανώς κατάλαβε ότι δεν θα λάμβανε καμία αντίδραση από

μένα και φάνηκε λιγάκι απογοητευμένος. Συγκεντρώθηκε ξανά στο βιβλίο του και συνέχισε:

— «Βίκτορ Λιντς, πλαστογράφος». «Δηλητηριώδης σαύρα ή τζίλα»*. Σπουδαία υπόθεση αυτή. «Βικτόρια, η ωραία του τσίρκου». «Έχιδνες»**. «Βόγκιρ, ο θαυματοποιός του Χάμερσμιθ». Καλό μου αρχείο! Είναι μοναδικό! Άκου αυτό, Γουάτσον: «Βαμπιρισμός στην Ουγγαρία». Κι άλλο ένα: «Βαμπίρ της Τρανσυλβανίας».

Γύριζε ανυπόμονα τις σελίδες και προς στιγμήν έμεινε σιωπηλός. Ύστερα από μια ολιγόλεπτη αλλά προσηλωμένη ανάγνωση, έριξε το μεγάλο βιβλίο στο πάτωμα με ένα μουγκρητό απογοήτευσης.

— Ανοησίες, Γουάτσον, ανοησίες! Τι δουλειά έχουμε εμείς με πτώματα που περπα-

* Venomous lizard, or gila. (Σ.τ.Μ.)

** Vipers. (Σ.τ.Μ.)

τάνε και που, για να μείνουν στους τάφους τους, πρέπει να τους χώσει κάποιος ένα παλούκι στην καρδιά; Είναι καθαρή παράνοια.

— Οπωσδήποτε, είπα εγώ, το βαμπίρ δεν ήταν απαραίτητα ένας νεκρός άνθρωπος. Κι ένας ζωντανός θα μπορούσε να επιδείξει τέτοια συμπεριφορά. Έχω ξανακούσει για τη συνήθεια οι μεγαλύτεροι άνθρωποι να ρουφούν το αίμα των νέων για να παραμείνουν νέοι.

— Έχεις δίκιο, Γουάτσον. Ο μύθος αυτός

αναφέρεται σε μία από αυτές
εδώ τις καταχωρίσεις. Είναι όμως
σωστό να δίνουμε προσοχή σε τέτοια
πράγματα; Οι έρευνές μας βασίζονταν πά-
ντα στα γεγονότα και έτσι θα πρέπει να συ-
νεχιστούν. Να μας λείπουν τα φαντάσματα.
Δεν νομίζω ότι θα πρέπει να πάρουμε τον
κύριο Φέργκιουσον πολύ στα σοβαρά.

Σήκωσε ένα δεύτερο γράμμα, που βρι-
σκόταν απαρατήρητο πάνω στο τραπέζι
όσο εκείνος ήταν απορροφημένος με το
πρώτο.

«Κύριε – Ο πελάτης μας, ο κύριος Ρόμπερτ Φέργκιου-
σον, μας ανέθεσε μια έρευνα σχετικά με τα **ΒΑΜΠΙΡ**.

Καθώς το δικό μας γραφείο ειδικεύεται αποκλειστικά
στην αξιολόγηση μηχανημάτων, δυστυχώς δεν μπο-
ρούμε να δώσουμε συμβουλές για το συγκεκριμένο
ζήτημα. Ίσως εσείς μπορείτε να **ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ**».

Ο Χολμς και ο Γουάτσον
αναλαμβάνουν την πιο παράξενη
υπόθεσή τους έως τώρα.

Ένας απελπισμένος σύζυγος
απευθύνεται σε αυτούς, μέσω
των δικηγόρων του, ώστε
να μπορέσει να κατανοήσει
γιατί η γυναίκα του έχει γίνει
τόσο επιθετική απέναντι
στα παιδιά τους. Έχει φτάσει μάλιστα
στο σημείο να δαγκώσει τον λαιμό
του μωρού τους! Δεν υπάρχουν όμως
τέτοια πράγματα, όπως βαμπίρ...
Ή μήπως υπάρχουν;

www.minoas.gr

9 786180 219500
ISBN 978-618-02-1950-0
ΚΩΔ. 22469

8+

